

Annas Önskan

The Last Rose of Summer

Som en trast uti furuskogen
jag ville sjunga dagen lång.
Ville sjunga så glad och trogen
lindra sorgen med hjärtats sång.
Ville sjunga om Jesus kär
sjunga om huru god Han är.
Sedan lyfter jag vita vingen.
lyfter vingen, och ilar hem.

Som en blomma på ängens tuva,
jag dofta ville, till Guds behag.
Viska tröstande ord så ljuva
till de arma på nödens dag.
Gärna vissnar jag och förgår
blott min Jesus jag tjäna får.
Sedan föres jag bort av vinden,
bort av vinden och ilar hem.

Som en stjärna i vinterkvällen,
jag lysa ville de villsna hem.
Lysa in i de låga tjällen,
vänligt vinka Guds frid till dem.
Sen jag slocknar i jordens natt,
mången glömmer var stjärnan satt.
Men däruppe i Fadershuset
skall jag stråla, i högre ljus.

Lyrics: Eric Bergquist
Music: John Stevenson

NOTE: The Swedish lyrics are unrelated to those by Thomas Moore.

The Last Rose of Summer

'Tis the last rose of summer,
Left blooming alone,
All her lovely companions
Are faded and gone.
No flow'r of her kindred
No rosebud is nigh
To reflect back her blushes,
Or give sigh for sigh.

I'll not leave thee, thou lone one,
To pine on the stem,
Since the lovely are sleeping,
Go, sleep thou with them
Thus kindly I'll scatter
Thy leaves o'er the bed,
Where thy mates of the garden
Lie scentless and dead.

So soon may I follow
When friendships decay;
And from love's shining circle
The gems drop away
When true hearts lie wither'd
And fond ones are flow'n
Oh! Who would inhabit
This bleak world alone?

Words: Thomas Moore
Music: John Stevenson

Barnatro

Childhood Faith

Har du kvar din barnatro
ifrån hemmets lugna bo?
Kan du bedja än, som förr du alltid bad:
"Gud som haver barnen kär,
se till mig som liten är"
Gamla mor då känner sig så nöjd och glad.

Barnatro, barnatro,
till himmelen du är en gyllne bro.
Barnatro, barnatro,
till himmelen du är en gyllne bro.

Du har kanske vandrat kring,
runt om hela jordens ring,
och i fjärran land du sökt att lyckan nå.
Du har gråtit mången gång,
då du hört en gammal sång,
som du minnes ifrån hemmets lugna vrå.

Lik en seglare i hamn
blev du lugn i modersfamn,
då hon smekte dig och sjöng om himlens land.
Hennes stämman blev så varm,
när du låg vid hennes barm,
hon din framtid lade tryggt i änglars hand.

Du blir lycklig liksom förr,
om du öppnar hjärtats dörr,
barnaårens sällhet åter bliver din.
Uti himmelen blir fröjd,
och du själv blir glad och nöjd.
Du kan sjunga sen med jubel i ditt sinn:

Words and Music: Ejnar Westling

Childhood Faith

Have you still your childhood faith
from your home of blessings great?
Can you pray as once you did so long ago:
"God who loves his children all,
watch o'er me, for I am small,"
your old mother's heart with joy would then o'erflow.

Childhood faith, childhood faith,
a golden bridge you are to Heaven's gate!
Childhood faith, childhood faith,
a golden bridge you are to Heaven's gate!

You have wandered far and wide
round the earth and ocean tide
and in foreign lands your fortune sought to win.
You have often shed a tear
when a gospel hymn you hear
stirring mem'ries of a home now grown so dim.

Like a sailor safe in port
Mother's arms were your resort,
tenderly she sang of God in glory land.
Soft and warm her voice arose,
on her breast you found repose
as she laid your fate secure in angel hands.

You'll be happy as before
if you open wide the door
and let childhood bliss into your heart again.
All in Heaven will rejoice
when you make the Lord your choice
and can sing with jubilation the refrain.

Words and Music: Ejnar Westling
Anonymous translation

Drinkarflickans Död

The Death of the Drunkard's Daughter

Vid tolv års ålder en liten flicka
med korg på armen mot krogen går.
Från hemmet henne man djärves skicka
att köpa brännvin, man väl förstår.
I dryckeslaget därhemma sitter
en rusig fader vid skövlad härd.
Bland höga drivor och kölden bitter
går lilla Anna, av hunger tärd.

Hon blickar uppåt, ser stjärnor tindra,
hon viskar, där bor min moder huld.
Från tronens glas ser hon ljuset skimra,
hon går på gator av renat guld.
Hon dog i drivan med Per i famnen
novemberratten förlidet år,
och ovan molnen mot himlaranden
en himmelsk sällhet hon njuta får.

Till mor min för mig, så beder Anna,
tag hem ditt barn [o] min käre Gud.
Och isigt blek sjunker hennes panna
av vita änglar hon förs till Gud.
Nu har hon kämpat och seger vunnit,
den bleka kinden ej tåras mer.
Sin kära moder hon återfunnit
där ingen skilsmässa mera är.

Nu uret redan är midnatt slaget,
men ingen Anna med brännvin kom,
och snart insomnade dryckeslaget,
som djur de lågo där om varann.
De somnade men de vakna åter
när solen högt uppå fästet stod.
Nu Annas fader sitt brott begråter,
det hjälper dock ej om han grät blod.

Han skyndar ut för att möta Anna,
det var så dystert en vinterdag.
Helt plötsligt ses han förfärad stanna,
han blev som träffad utav ett slag.
Ty uti drivan han ser sin Anna
med trasig klänning och bara ben.
Han tar sin hand uppå hennes panna,
den var förfrusen och hård som sten.

Nu har jag mördat mitt barn, min maka
av mina vänner jag tar farväl.
Jag brännvin aldrig skall mera smaka,
o Herre Gud, fräls min arma själ.
Och Gud hans blodröda synd förlåter,
nu är han frälst, men han skörda får
allt vad han sådde, allt vad han gråter,
hans hjärta svider av djupa sår.

Vad nöd och jämmer, vad sorg och tårar,
i strömmar flyta oskyldigt blod.
Ja, brännvinsfloden frampressar tårar,
den tar förståndet och kraft och mod.
Mot yttre fiender till vårt rike
sig fordom väpnade varje man.
Mot denna fiende utan like,
drag nu i strid var och en som kan!

Text: Albert M. Johansson
Melody: Så bister, kall sveper nordanvinden

Fröken, giv mig himlens nummer

Hello Central, give me Heaven

Pappa, här är tyst och ensligt,
sedan mamma gick till Gud.
Men hon kommer nog tillbaka,
om hon blott från oss får bud.
Jag ska be min mamma komma
för att stanna hos oss två.
Hjälp mig upp till telefonen!

Nu jag ringer på:
Fröken, giv mig himlens nummer,
har du mig förstått?
Mamma bor däruppe, ser du,
i ett stjärneslott.
Tänk vad hon blir lycklig,
när hon hör min röst idag!
Mamma efter dig vi längta,
pappa min och jag!

Fröken borta på stationen
satt så rörd invid sitt bord,
leende emellan tårar
lyssna´ hon till barnets ord.
Stackars liten, jag vill skänka
mammans lilla flicka tröst!
Och i telefonen ljuder
nu en vänlig röst:

Här är mamma, du min egen
kära lilla vän,
snart nog hem till dig och pappa
kommer jag igen.
Mamma, kyss din lilla flicka,
mina kyssar tag!
Mamma, vad vi två bli glada,
pappa min och jag!

Words and Music: Charles K. Harris
Anonymous Swedish translation

Hello Central, give me Heaven

Papa I'm so sad and lonely,
Sobbed a tearful little child
Since dear mama's gone to heaven
Papa dear, you've not smiled
I will speak to her and tell her
That we want her to come home
Just you listen and I'll call her
Through the telephone

CHORUS

Hello Central give me heaven
For my mama's there
You can find her with the angels
on the golden stair
She'll be glad it's me who's speaking
call her, won't you please
For I want to surely tell her
We're so lonely here

When the girl received this message
Coming o'er the telephone
How her heart thrilled in that moment
And the wires seemed to moan
I will answer just to please her
Yes, dear heart, I'll soon come home
Kiss me Mama, kiss your darling
Kiss me through the telephone

Words and Music: Charles K. Harris

Glöm aldrig bort de kära

Glöm aldrig bort de kära uti ditt barndomshem
där först du skådat ljuset och älskad blev av dem.
Vem är väl värd att minnas en fader, moder kär
glöm aldrig bort de kära uti ditt barndomshem.

Ständigt när dig vi sakna, de tänka uppå dig
och deras varma kärlek, dig följer på din stig.
Om plikten än dig kallar, att skiljas ifrån dem
glöm aldrig bort de kära uti ditt barndomshem.

Glöm en din hulda fader, som för dig strävat har
bär bilden av din moder, uti ditt hjärta kvar.
Och syskon som dig älskat, o glöm ej heller dem
glöm aldrig bort de kära uti ditt barndomshem.

J. A. Hultman

Glöm aldrig bort de kära skrevs av en okänd person, men texten redigerades av J. A. Hultman som tonsatte texten. Den publicerades första gången i Jubelklängen 1896.

Never forget the dear ones

Never forget the dear ones around the social hearth,
the sunny smiles of gladness, the songs of artless mirth;
Though other scenes may woo thee in other lands to roam,
never forget the dear ones that cluster round thy home.

Ever their hearts are turning to thee when far away,
their love so pure and tender is with thee on thy way;
Wherever thou may'st wander, wherever thou may'st roam,
never forget the dear ones that cluster round thy home.

Never forget thy father, who cheerful toils for thee,
within thy heart may ever thy mother's image be;
Thy sister dear and brother, they long for thee to come,
never forget the dear ones that cluster round thy home.

Text: anonymous
Music: G. F. Root

“Never forget the dear ones” is a nineteenth century American song that was adapted by the Swedish – American evangelist J. A. Hultman, who recorded it as “Glöm aldrig bort de kära” and “Never forget the loved ones”.

Guldgrävarsången

The Prospector's Song

En gång i fjärran väst, vid Stilla havets kust
jag fann mig själv en sommardag,
mitt hjärta slog med lust och snart med mod
på land jag stod.

Jag tänkte gräva guld, bli rik och få betjänt,
men mina planer gick omkull och jag fick ej en cent,
men aldrig förr mig bättre hänt.

REFRÄNG: Ty jag blev frälst, och härligt frälst
och jordens skatter få vem som helst.
Jag byter ej bort den skatt jag fått
för millioner, jag mår så gott.

Jag reste hit och dit, att söka guld och glans,
jag strävade och med all flit att vinna ärans krans
jag ville opp till högsta topp.
Jag tänkte ej uppå att när min famn var full,
jag måste bort ifrån det gå och lämna mitt schatull
på denna jord, och själv bli mull.

Man slåss om torvorna, idag just liksom förr
och ser ej stackars Lasarus där utanför sin dörr
blott för sin skatt — och sen blev natt.
Då klappar döden på, vem kan då hjälpa, vem?
Den rike mannen måste gå från guld och vinning slem.
Men Lasarus han fick gå hem.

Att vinna ära här det aktar jag ej stort.
Mitt namn i himlen skrivet är och genom himlens port
en gång jag går och kronan får.
Betyder minus här om kassan ej är full.
Att vara himmelsk miljonär är mera värt än gull,
ty banken där går ej omkull.

Text: Fredrik Arvid Bloom

Melody: traditional

Härliga Golgata

Heavenly Golgotha

En gång i tiden i synden jag var,
men då mig Jesus såg.
Räckte mig handen ur djupet mig drog,
härliga Golgata.

KÖR :/: Härliga Golgata. :/
Där synden blev sonad och skulden betald.
Härliga Golgata.

Nu är jag fri ifrån syndens begär,
Jesus han tog dem bort.
Nu får jag sjunga en ny melodi.
Härliga Golgata.

Kom även du som av synden är tyngd,
Jesus vill frälsa dig.
Böj dig vid korset och du skall bli fri.
Härliga Golgata.

Lämna nu allt som vill binda dig kvar,
Jesus har köpt dig fri.
Blodet på korset betalningen var,
böj dig vid Golgata.

KÖR :/: Böj dig vid Golgata. :/
Där synden blev sonad och skulden betald.
Böj dig vid Golgata.

Döpt uti vatten som ordet oss lär,
lydnad för Kristi lag.
Medlem i himmelens samfund jag är.
Härliga Golgata.

KÖR :/: Härliga Golgata. :/
Där synden blev sonad och skulden betald.
Härliga Golgata.

Anden från ovan som pant på vårt arv,
Jesus av nåd mig gav.
Hjärtat han fyller med kärlek och frid.
Härliga Golgata.

Snart kommer Jesus att hämta oss hem,
upp till sin bröllopssal.
Då skall jag sjunga i himlen som här.
Tack Gud för Golgata.

KÖR :/: Tack Gud för Golgata. :/
Där synden blev sonad och skulden betald.
Tack Gud för Golgata.

I En Sal På Lasarettet

In A Room In The Hospital

I en sal på lasarettet
där de vita sängar står
låg en liten bröstsjuk flicka
blek och tård med lockigt hår.

Allas hjärtan vann den lilla
där hon låg så mild och god.
Bar sin smärta utan klagan
med ett barnsligt tålamod.

Så en dag hon frågar läkarn,
som vid hennes sida stod:
Får jag komma hem till påsken
till min egen lilla mor?

Läkarn svarar då den lilla:
Nej mitt barn, det får du ej,
men till pingsten kan det hända
du får komma hem till mor.

Pingsten kom med gröna björkar
blomsterklädd står mark och äng,
men den lilla sjuka flickan
låg där ständigt i sin säng.

Så på nytt hon frågar läkarn
som vid hennes sida står:
Får jag komma hem till hösten
till min egen lilla mor?

Läkarn svarar ej den lilla,
men strök sakta hennes hår,
och med tårar i sitt öga
vänder han sig om och går.

Nu hon slumrar uti mullen
slumrar sött i snövit skrud.
Från sin tåligt burna längtan
har hon farit upp till Gud.

Swedish broadside ballad

Lappflickan

The Sami girl

Bland Ovikens snökrönte, skyhöga fjäll,
bland grönskande furor där ligger mitt tjäll,
där växte jag opp, likt en lilja i knopp.
Där lärde jag blicka mot himmelen opp.

Det tjället var ringa, dess dörr var så låg,
men aldrig en kärare boning jag såg.
Jag var arm uppå guld, men Gud var mig huld,
jag kände ej världen, dess synd och dess skuld.

Mitt liv ibland fjällen försvann som en dröm,
jag ser det i minnet likt glittrande ström.
Smekt av furornas sus, och av fjällbäckens brus,
bestrålad av himmelens soliga ljus.

Naturen sig tedde så härlig och skön,
om vintern i drivor, om sommarn så grön.
Det stod för mig allt, i fager gestalt,
om i strålände sol eller gnistrande kallt.

Väl stormsvalor flögo bland fjällarna grå,
men furan gav hägn ock åt lärkorna små.
Och bland drivor och snår liten lappflicka går,
sjunger glatt som man sjunger i ungdomens år.

Då fyllde en brännande längtan min håg,
att skåda den värld som bak fjällena låg,
se dess bländande prakt, och jag flydde den trakt,
där barndomens änglar kring vaggan stått vakt.

Och sen har jag farit så vida omkring,
och skådat i världen mång' undersam ting.
Men jag längtar ibland, hem till fjällbäckens strand,
till min hembygd, där norrskenet flammar ibland.

Nog vänder jag åter till hemmet en gång,
och sjunger bland Ovikens fjällar min sång.
Sjunger glad och förnöjd, och i jublande fröjd
går min sång emot blånande himmelens höjd.

Text: Augusta Amalia Wilén

Norrländssången

The Norrland Song

Att i Norrland få bo det är härligt må ni tro
Här är fjäll och djupa skogar, här är forsar, myr och mo.
Här är vinter och snö, här är sällan regn och tö,
ja i Norrland där vilja vi båd leva och dö.
Här är norrsken som flammar så mången vinterkväll.
Här är stjärnor så klara på himlens blåa päll.
Här är luften så klar, som kristall underbar.
Ja i Norrland där vill vi vara alla dar.

Här hörs forsarnas brus, här hörs skogarnas sus,
Här är långa vita nätter uti midnattssolens ljus.
Här är hjortron på myr, här är tusen äventyr,
Nedför fjällbranten lappen på skidorna styr.
Här finns renar med stora och greniga horn,
Här finns små åkertegar, där bonden slår sitt korn.
Här finns bondgårdar grå, här finns nybyggen små.
Och på fjällenas slutningar lappkåtor stå.

Här i Jämtland och Lappland och Ångermanland.
Uti Härjedalens bygder och kring Storsjöns väna strand.
Frälsningshären går fram med ett budskap om Guds lamm,
som förmår fullkomligt frälsa ifrån synder och skam.
Under frälsningsbaneret vi tåga framåt
Och vår himmelske Fader oss leder på vår stråt.
Och vår uppgift är härlig på stridens fält,
Därför älska vi landet där oss Gud har ställt.

O Sällhet Stor

How Great the Joy

O sällhet stor, som Herren ger
ren här på denna jord!
I kärlek han till barnen ser,
dem föder vid sitt bord.
Hans nåd är ny var dag och stund,
och evigt fast står hans förbund.
Halleluja, halleluja, halleluja, vår Gud!

Väl blir det mörker mången gång,
ej solen skiner jämt.
Väl får vi känna tidens tvång,
men ett är dock bestämt:
Det blir ej mörkt i himmelen,
och resan, vad betyder den?
Halleluja . . .

Bekymra er då inte mer
för hem och dagligt bröd.
Det är det ord oss Herren ger,
han är vårt säkra stöd.
Han är oss alla dagar när,
han oss och våra bördor bär.
Halleluja . . .

Är det så saligt redan här
att vara Jesu vän,
hur skall det då ej bliva där
en gång i himmelen!
Där får vi fröjdas var minut,
vår salighet tar aldrig slut.
Halleluja . . .

Text: Nils Frykman

How Great the Joy

How great the joy the Lord provides
For us so freely here,
When at his table he presides
And we to him draw near!
His grace is new each day and hour,
And we can rest upon his pow'r.

CHORUS:

Hallelujah, Hallelujah, Hallelujah, Amen!

It is so good to love the Lord,
Who gave his life for all.
So good to trust his living Word,
Be lifted when we fall.
When earthly pleasures reach their end,
Our feast of joy will just begin.

When shadows come, as come they will,
And gloom pervades the day,
When hopes once bright grow cold and chill,
The Lord provides a way.
In heav'n his light will always shine,
And blessedness be yours and mine.

So let us not be filled with care
For home and daily bread.
In grace the Lord his love will share
And surely we'll be fed.
Through all our days he's by our side,
He bears whatever may betide.

With joy we walk with Jesus here,
How great a friend is he!
But think what joy awaits us there,
When heaven's light we see.
Our hopes and dreams will be complete,
When at the heav'nly feast we meet.

Text: Nils Frykman

Translation: Aaron Markuson and Glen V. Wiberg

Skogsblomman

The Forest Flower

Det växte en blomma vid granarnas fot.
I skogen bland mossa och ljung.
Den lilla knappt syntes vid jättarnas rot,
hon stod där så älsklig och ung.

Säg, fruktar du ej att i skogen stå gömd,
omgiven av skuggornas vakt?
O, nej, ty jag aldrig av Herren blir glömd,
Han även om blomman ger akt.

Men önskar du ej att i trädgården stå,
och dofta till mänskors behag?
O nej, jag trivs bäst bland de ringa och små,
jag föddes till skogsblomma jag.

Men snart skall för vintriga stormar du dö,
du blomma som doftade nyss.
Då vilar jag ljuvt under täcket av snö,
och vaknar vid vårsolens kyss.

För läxan hav tack, lilla blomma så kär!
Blir ensam och bortglömd min stig,
den Gud som dig skapat, min Fader ju är,
Han vårdar sig även om mig.

Lik blomman jag en gång skall vissna och dö,
men Frälsarens löften stå kvar.
Om stoftet än göms under täcket av snö,
är anden hos Gud i förvar.

Tänk, en sådan vän som Jesus

What a friend we have in Jesus

Tänk, en sådan vän som Jesus,
vilken brudgum, rik och skön!
Tänk, vad förmån att få bära
allting fram till Gud i bön!
Ack, hur ofta vi oss sarga,
möda, sträva utan lön,
blott för att vi icke bära
allting fram till Gud i bön.

Är du svag och sorgbetungad,
fruktar du för syndens lön,
Jesus än ju öppnar famnen,
gå med allt till Gud i bön!
Har av jordens falska löften
du ock gjort ett sorgligt rön,
kärlek, tröst och hjälp du finner,
om du går till Gud i bön.

Om ock frestelser oss trycka,
mognade av syndens frön,
dock vi ej må fälla modet;
bär det fram till Gud i bön!
Ingen vän vi ha så trogen,
ingen annan hör vår bön.
Jesus känner all din svaghet,
gå med allt till Gud i bön!

Music: Charles C. Converse
Text: Joseph M. Scriven
Swedish translation: Erik Nyström

What a friend we have in Jesus

What a Friend we have in Jesus, all our sins and griefs to bear!
What a privilege to carry everything to God in prayer!
O what peace we often forfeit, O what needless pain we bear,
All because we do not carry everything to God in prayer.

Have we trials and temptations? Is there trouble anywhere?
We should never be discouraged; take it to the Lord in prayer.
Can we find a friend so faithful who will all our sorrows share?
Jesus knows our every weakness; take it to the Lord in prayer.

Are we weak and heavy laden, cumbered with a load of care?
Precious Savior, still our refuge, take it to the Lord in prayer.
Do your friends despise, forsake you? Take it to the Lord in prayer!
In His arms He'll take and shield you; you will find a solace there.

Blessed Savior, Thou hast promised Thou wilt all our burdens bear
May we ever, Lord, be bringing all to Thee in earnest prayer.
Soon in glory bright unclouded there will be no need for prayer
Rapture, praise and endless worship will be our sweet portion there.

Music: Charles C. Converse
Words: Joseph M. Scriven